

Víťa Troníček ze skupiny **Marien** proslul nejen jako autor a kapelník dnes již, troufnu si říci, legendárních Poupat, ale i jako zastánce akustického směru folkové, případně tramp-folkové hudby. Koneckonců to není pro pravidelného čtenáře Folktimu žádná novinka: ze svého okouzlení akustickou kytarou a jejími základními vyjadřovacími možnostmi se Víťa vyznal už v několika diskusích, které se zde vedly v souvislosti s bezbřehostí folkových škatulek. Marien navazují na tradici Poupat, pochopitelně převzali část jejich repertoáru, cíleně ovšem budují základ vlastních, nových písní. Zajímavým detailem v aranžích Marien je souzvuk hned tří kytar, které jednak hrají v rozličných polohách a za druhé disponují odlišnými barvami (tento efekt vzniká různými typy strun). Marien tím dosahuje velmi hutného a frekvenčně vyváženého doprovodu, v němž nejde o vedení jednotlivých hlasů, ale o plochu. Nad kytarovým základem staví Marien přehledný akordický vícehlas. Je zřejmé, že

Zdena Němcová ze skupiny Marien

foto: Ivo Cicvárek ©

tento základní přístup k aranžím pochází už z klasické doby českého kytarového folku let osmdesátých. Marien svým způsobem navazují na cestu starého zvuku Žalmana a Kamelotu - cestu, kterou citované skupiny už z větší části opustily. Je to svým způsobem pojetí kontroverzní: Marien rozhodně potěší část publika, která odmítá žánrové fúze, či výlety do soft-rocku. Potěší publikum, které hledá zpěvnost a srozumitelnost. Část publika může chápat jejich přístup jako "oldies", případně jej zcela odmítnout jako nemoderní. Jisté je jedno: Marien jsou důvěryhodní. Zpívají o svém životě nastupujících třicátníků a zpívají o něm se zaujetím a drivem!

Jako svého hosta si na natáčení živého koncertu pozvali **Alenu Vítovou**, písničkářku, kapelnici dětských Berušek, členku skupiny BG Bazar. Alena Vítová bezpochyby disponuje velmi zajímavým a technicky skvěle zvládnutým hlasem, její současný repertoár je zatím v mnoha směrech ještě naivní. Za důležité lze opět považovat fakt, že Alena Vítová se nesnaží stylizovat do role mladé nesrozumitelné intelektuálky, či popové hvězdy. Její písničky jsou jistým způsobem prosté, upřímné. I to je jeden z důvodů, proč si Alenu Vítovou vybrali právě Marien - důvod popsatelný jediným slovem: souznění.

Další díl pořadu Na moll tedy přináší jeden z možných pohledů na tradiční pojetí akustického folku, na tradiční pojetí písně, která může být zpívána i mimo domovskou kapelu, u táboráků, na

Napsal uživatel Ivo Cicvárek
Úterý, 28 Březen 2006 03:01

vandrech, ve vlcích. Kromě Marien a Aleny Vítové si připomeneme životní výročí **Pavla Žalmana Lohonky**

, který oslavil v březnu šedesátiny. A hlavně jedna velká perlička: už na začátku roku 2006 jsme se domluvili s

Jiřím Smržem

na reportáži. Shodou příznivých náhod došlo k natáčení dva dny poté, co obdržel Anděla v kategorii FC za rok 2005. Jiří Smrž bezpochyby představuje zcela opačný přístup k písni a zejména textu: meditativní, introvertní, metaforický, nejednoduchý. I když to vlastně opačný přístup není: skladby Jiřího Smrže jsou opět důvěryhodným, uvěřitelným obrazem jeho autorské osobnosti.

Máte to blízko do Brna? 6. dubna od 19:00 natáčíme další Na moll. Jistým způsobem navážeme na předchozí díl, hlavním hostem totiž bude Roman Horký a Kamelot: tedy uskupení, které se od moderní kytarové trampské hudby posunulo k folk-rocku a popu. Roman Horký zvolil do jisté míry kontroverzně i svého hosta: popovou písničkářku Alici Springs, která se ovšem představí ve zcela akustické rovině! Chcete-li se zúčastnit natáčení, pošlete mail na adresu namoll@ceskatelevize.cz. Budou-li ještě volná místa, potvrdíme Vaši účast!

Na moll

Čt 30. března, 23:05

Reprízy: 31.3, ČT 1, 03:10, 2.4, ČT 2, 07:10

Pokud Vám ani jeden termín nevyhovuje, bude pořad vystaven na stránkách ČT.